

[Helge Nielsen.]

det er nødvendigt med en regulering af boligsikringsloven, hvis man skal undgå uretfærdigheder og yderligere stigninger i antallet af tomme lejligheder i nybyggeriet.

Hr. Arne Larsen har på SF's vegne stillet et ændringsforslag, der skulle give mulighed for boligsikring til enkeltværelser. Mit parti er i princippet enig med hr. Arne Larsen i dette forslag, og vi har gennem et stykke tid arbejdet med disse tanker, men de er på nuværende tidspunkt endnu ikke helt afklaret for os, og vi ønsker derfor at undlade at stemme ved afstemningen om dette ændringsforslag. Vi er især usikre over for, om boligsikringen til enkeltværelser vil gå i de rette lommer. Vi er lidt bange for, at det vil være udlejerner, der får fornøjelsen af en sådan forbedring af loven. Vi erkender, at man i det sociale byggeris hybeludlejning har en sikker kontrol med lejens højde og her kan være sikker på, at det bliver lejeren, der får fordelene, men vi er på den anden side af den opfattelse, at dette problem må løses for hele værelseudlejningsområdet på én gang. Vi vil fortsat arbejde med dette problem, men er som sagt ikke på nuværende tidspunkt klar til at stemme for ændringsforslaget. Det er efter vor opfattelse ikke tilstrækkelig gennemarbejdet og be-lyst endnu.

Boligsikringen og de enlige har i den seneste tid været i rampelyset. Man har i visse kommuner truet med at komme ud og kigge under dynen for at kontrollere, om de enlige nu er så enlige, som det fremgår af boligsikringsydelsen. Jeg erkender, at der er et problem her. Det gælder vel ikke blot boligsikringen, men en række andre sociale ydelser, og jeg skal være den første til at advare imod misbrug af disse ydelser, al den stund der ikke er penge til at hjælpe alle de steder, hvor der er behov for hjælp.

Men trods denne forståelse må jeg dog sige fra over for den slags metoder. For det første er de efter min opfattelse uværdige, og for det andet er det ingen kontrol. Jeg tror ikke på en fysisk kontrol over for misbrug af denne karakter. Hvis tro og love-erklæringer ikke længere er i så høj kurs, som det tidligere har været tilfældet, må man dybt beklage det; men det må så medføre, at vi ændrer vore love derhen, at vi undgår, at

enkelte modtager mere, end de er berettiget til, samtidig med at andre ikke får den ydelse, de har behov for.

Jeg vil gerne spørge boligministeren, om man ikke i ministeriet har overvejet et andet beregningsgrundlag end husstandsindkomsten; den er jo meget ofte svær at kontrollere, og skal kontrollen være effektiv, bliver det let en nærgående kontrol af folks privatliv. Jeg tænker her på den enlige forsørger, der får et barn i lære og gennem husstandsstigningen mister boligsikring. Her er der tale om en uretfærdig behandling, idet udgifterne faktisk er stigende og man bliver straffet ved at få en lavere boligsikring på grund af en husstandsindkomst, som egentlig ikke fortæller noget om, hvordan denne families økonomiske situation virkelig er.

Jeg mener, at principperne i boligsikringsloven er rigtige, men at administrationen sikkert bør moderniseres, og skal ordningen genvinde og bevare den værdi, den havde i 1966, bør man gennemføre vort forslag. I modsat tilfælde vil der ske en fortsat udhuling og forringelse af dette sociale gode til skade for især familier med flere børn, til skade for vore pensionister og for andre med små indkomster. En forringelse af boligsikringen hører måske med til denne regerings indkomspolitik, for på den måde kan folks boligønsker jo holdes i ave, og der skal ikke fremover ofres så mange penge på nybyggeri og heller ikke på udgifterne til boligsikring.

Jeg er næsten sikker på, som vi hørte det ved andenbehandlingen her i formiddags, at jeg nu én gang til får at vide, hvor mange millioner kroner vore forslags gennemførelse vil koste. Man havde i formiddags beregnet det til, jeg tror, det var 900 mill. kr., og det, vi her foreslår, blev anslået til at koste ca. 100 mill. kr. Jeg vil understrege, at disse beregninger skal jeg ikke betvivle, men de bygger jo på en rentehøjde, som den nuværende regering har skabt, og en husleje-højde, som også er skabt af den nuværende regerings rentepolitik og økonomiske politik. Vore forslag bygger på, at der bliver orden i økonomien, at vi får en lavere rente, og dermed bliver der ikke tale om de udgifter, som regeringspartierne regner med. Men det må jo være en indrømmelse af, at man heller ikke fremover kan få renten længere ned, end den er i øjeblikket.